

המשך מעמ' 14
אישה הישר בעיניו יעשה

"אין מה לומר, הסתכנו"

האזור מנהל כרגע קרב מאסי. במערכה העיקרית הוא הרים ידיים, וברור לו שאין סיכוי לעמוד מול בלאס בסוגיית רישום הקרקעות. המאמץ כרגע הוא לשכנע את בלאס לוותר בסוגיית ההחזקה, ולהצדיר שהפיקליטיות לא תדרוש לגרש את החקלאים היהודים שעיברו את שדותיהם במשך עשרות שנים. האזור נשמע אומר שגם בתביעה הזו לא ברור לו שהוא יצליח לשכנע את בלאס. שר בכיר בממשלה אמר בשיתוף עם מקור ראשון: "הם הציגו מצג שממנו עלה לכאורה שהם דואגים גם ליהודים וגם לערבים, אבל כשהם הגישו את העתירה הגנו שיש כאן נסיון לקבל החלטת בג"ץ על נושאים שבסמכות הדרג המדיני. יש פה נושא מאד עקרוני, כי מנוסת העתירה עולה שהפיקליטיות מנסה ליצור אפלייה מובנית לטובת הערבים. אין מה לומר, הסתכנו"

יר"ד הקואליציה, ח"כ זאב אלקין, הוסיף: "יש כרגע מחלוקת על הנוסח שיופיע בהודעת המשכיה של העתירה לבג"ץ. לצערי יש פה תפיסה שנשותרה, ולפייה במקום שהמקורית המשפטית תראה עצמה ככפופה ומייצעת היא רואה את עצמה כמנחה של הדרג הפוליטי. זה לא רק מייק בלאס, אלא גם המשנה ליועמ"ט אבי ליכט, וגם פרקליט המדינה משה לודר, שבכלל התנגד למשיכת העתירה כי הוא חשב שהפיקליטיות תנצח במאבק הזה. משרד המשפטים רתם מועם כשהודיעי להם שאני מנתק מגע אם הם לא הולכים לקראתנו".

"הפקידים המשפטיים מנצלים את העובדה שהדרג הפוליטי לא מסוגל כרגע לספק את יהודה ושומרון, והופכים את המצב המשפטי שם לבלתי נסבל. הדבר רק מחמיר משנה לשנה. אנתנו פוחרים שאם תהיה פסיקה של בג"ץ שתשלול אפשרות לרישום בעלות, הפיקליטיות תנצל את זה עד תום ותפרש את זה כלגיטימציה לפינוי יישובים ושטחים חקלאיים. שבביל לשמור על הסטטוס קוו צריך למנוע פסק הצדדתי של ביהמ"ש העליון".

ח"כ אורי אריאל הוסיף: "הבעיה הגדולה היא שאמנם יש שופטים בירושלים, אך אין מנהיגים בירושלים. המצב הזה הוא תוצאה ישירה של החולשה הגדולה של הממשלה שלא מסוגלת לשלוט".

נסיים בשתי אנקדוטות: בשבוע שעבר ערך מנכ"ל משרד ראש הממשלה, איל גבאי, סיור בבנימינ. במהלך ארוחת הבוקר במכו המבקריו נחלת בנימין שוחחו ביניהם פקידים מהחטיבה להתיישבות על האנומליה שבה הפקידות המשפטית תוקעת את רוב הפעילות שלהם. אייל גבאי סיכם: "נו, עם היועצים המשפטיים אין מה לעשות. בסוף הם קובעים את מה שקורה בשטח. אין מה לעשות, זה מעלינו".

ועל הפאריסה הזו, שבה הממשלה מגלגלת את האזרחיות לפתחם של היועצים המשפטיים, מספר עו"ד ניר-צבי: "ח"כ דודו רותם סיפר לי את הסיפור הבא: 'בתחילת שנות השמונים לקוחות שלי קיבלו כתב אישום המאשים אותם שהם עלו להר הבית שלא כריון, שכן הר הבית מחוקק על ידי הוואקף. היות שמדובר בעבירת המדרה, על כתב האישום היה חתום היועץ המשפטי בעצמו, פרופ' יצחק זמיר. הלכתי מיד למזכיר הממשלה דן מרידור, ושאלתי אותו האם ראש הממשלה מנחם בגין מסכים עם הקביעה המקוממת הזו - שלפיה הוואקף מחויב בדרך הבית כריון. הוא הלך לברר, חזר ואמר לי: כן, הוא מסכים עם זה. רותם רמז לכך שגנוח לשרים ולגורמי השלטון הבכירים הפיל את התיק על הפיקליטיות, אך מי שאחראי בסופו של יום למדיניות הוא הממשלה והעומד בראשה, ושלא ירחו מזה".

ועל פיו מחויבת המשרה לצלם בווידאו חקירות חשודים בעבירות חמורות. ר"ד גלבוץ מציע להקיף פיד יותר על יישום החוק ואף להרחיבו. "אין ספק שעל המשרה, הפיקליטיות ובתי המשפט להקפיד על יישומו של החוק, לתקן כל מקרה שבו הוראת החוק לא מולאה ולהוקיע כל חוקר שמפר אותה", הוא מרגיש. "אני תומך בהרחבת החוק לעבירות נר שפות, ולא רק לעבירות חמורות". ר"ד גלבוץ מסכים שהמשרה אינה צריכה להתפק בהוראת הנאשם, וכי מן הראוי שתמשיך ותחקור ואף תחפש ראיות נוספות. "על החוקרים להמשיך ולחפש ראיות נוספות, פות, הצפיזת ואנושיות, גם כאשר חשוד מודה", הוא אומר. "לשם כך יכולים החוקרים להסתייע אפילו בהוראה עצמה. ההוראה יכולה להוביל לאיתור ראיות חפציות נוספות, לחשיפת שותפים לעבירה ולאיתור ראיות נגדם, לפענוח עבירות נוספות, לאיתור רכוש גנוב ורכוש אסור בהחזקה (נשק, סמים ועוד), לניקוי חשודים חפצים מעבירה ואפילו אנשים שהוגשו נגדם כתבי אישום או שכבר הורשעו על לא עוול בכפם".

עוד שמשוה מן הדברים האלו יבוצע בשטח, ימי שיכו מיכל ריזול ויוסף זהר מהתנועה להפחתת מעמד ההוראה להתרוצץ מכינוס לכינוס ולשכנע כי מישוה קצת נסחף בהישענות הכמעט-מוחלטת על הוראת הנאשם. בינתיים הם מנסים להחתים כמה שיותר אנשי אקדמיה ובכירים בעולם המשפט על עצומה הקוראת לשנות את החוק הקיים ואת הפרשנות שלו, ולהיבן את השגתה של לפחות ראה חיצונית אחת שאינה שקורה להוראת הנאשם.

בהלכה - "אין אדם משיש עצמו רשע". נחום רקובר

מורה מבל מיני סיבות. השופטת דליה דורנר

יחד עם המתמטיקאי ר"ד מרדכי הלפרט חישובנו את כוחה הממשי של ההוראה בחישוב לוגי-מתמטי. התברר שכוח זה הריאלי של הוראה בחוכמת אמתו של אדם הוא כל כך נמוך, עד כי מתחייב היפוך בתפיסת ההוראה - אין היא עוד ראה מרכזית שמחפשים לה רק תוספת ראייתית מאית, או בייקטיבית, משמעותית: כוח שלא באה מפיו של הנאשם. עליו להודות שטעיני. במחקר חדש שעשיתי

הוראת הנאשם. "היום לא נדרש שום דבר משמעויות מלבד ההוראה", הוא מסביר. "די ב'דבר מה נוסף, שבית המשפט העליון קבע שדי אם יהיה 'קל כנוצה'. בעבר השתלתי בכתיבתי לשכנע שעל המחוקק לקבוע בחוק דרישה של 'סיוע' להוראה, שזו תוספת ראייתית עצמאית, או בייקטיבית, משמעותית: כוח שלא באה מפיו של הנאשם. עליו להודות שטעיני. במחקר חדש שעשיתי

3 חודשים של מוצ'ש

נהנים ממגזין מוצ'ש? תנו אותו גם לחברים שלכם!

ספרו לכולם:

נכנסים לעמוד הפייסבוק של מוצ'ש, לוחצים Like ומקבלים את מגזין מוצ'ש הביתה מדי שבוע במשך 3 חודשים מתנה - ללא תשלום וללא התחייבות.

אז למה שרק אתם תאהבו את מוצ'ש?

השאלות שהפנה מקור ראשון אל לשכת המשנה ליועמ"ש מייק בלאס:

1. מהי הלגיטימציה שלכם לדרוש שינוי של נורמה משפטית ולהחילו באופן רטוראקטיבי? על בסיס מה אתם מבקשים לבטל את ההתיישנות הריונית המעניקה חסינות מפני פינוי למחזיק בקרקע.
2. האם בטרם הגשת העתירה לבג"ץ שאלתם לדעתו של הדרג המדיני האמון על קביעת המדיניות ביו"ש? האם העתירה הוגשה על דעתו?
3. האם קביעתכם שמדינת ישראל היא "כובש" שכלל אינו יכול לרשום בעלויות בקרקעות יהודה ושומרון היא על דעת הדרג המדיני?
4. האם השלטון הישראלי הוא שלטון לגיטימי בעיניכם אשר ראוי היה לרשום בעלויות? אם כן מה ההבדל בין הכובש הישראלי ל"כובש" הישראלי?
5. האם יש בעתירה זו הכרה של הפיקליטיות בכיבוש הישראלי לגיטימי, למרות שמכל מדינות העולם רק פקיסטן ואנגליה הכירו בו?
6. הליך רישום ראשון לקרקעות הוא הליך פומבי וממושב, במסגרתו רושם הקרקע נדרש לפרסם את כונתו בעיתוני יום גדולים בשפה הערבית, ולתלות מודעות ברחבי הכפר הסמוך לחלקה שאותה הוא מבקש לרשום. כיצד ניתן לטעון לחשש שהשלטוני הטוען לכוביות לא ידע שהקרקע נרשמה על שם יהודי וחזיתו יפגע? האשלה מתעצמת אל מול הפעילות הענפה של ארגוני שמאל-קיצוני בנושא.
7. טענתם ש"האלימות הקשה" של המתנחלים מונעת מפלשתינים לטעון לבעלות על אדמתם. סעיף 20 לחוק הקרקעות העותומני קובע במפורש שבמקרה של אלימות מרוץ ההתיישנות נפסק, כלומר שהחוטא לא יצא נשכר. אם כן מדוע הסעיף הזה מובא כהנמקה לעמדת היועמ"ש?

תגובת משרד המשפטים בשם המשנה ליועמ"ש - ייעוץ:

המדינה הגישה עתירה לבג"צ נגד החלטת ועדת עורדים ביו"ש לבטל החלטה של הוועדה לרישום ראשון של מקרקעין שסירבה לרשום מקרקעין על שם תאגיד ישראלי בהסתמך על סעיף 78 לחוק הקרקעות העותומני, שכן מבקש הרישום לא הציג מקור חוקי להחזקת הקרקע על ידו. המדינה סברה כי החלטת הוועדה לרישום ראשון היא ההחלטה הנכונה, המשקפת כראוי את הדין החל באזור. בית המשפט העליון הוציא צו על תנאי כפי שביקשה המדינה. לאור היות העתירה תלויה ועומדת בבית המשפט העליון, ניתן להעלות בפני בית המשפט כל טענה רלבנטית. אין אנו מוצאים לנכון להרחיב מעבר לכך.

מוצ'ש - מגזין התרבות והפנאי החדש של הציבור הדתי-לאומי, מבית מקור ראשון. 84 עמודי כרומו מדי שבוע עם כתבות, טורים ומידע שמעדכן בכל מה שמעניין. **בדיוק למוצ'ש הזה חיכתם.**

חפשו אותנו ב-f | מוצ'ש. השבוע החדש שלך.